

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4So/41/2013
Identifikačné číslo spisu:	4012201082
Dátum vydania rozhodnutia:	17.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4012201082.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci navrhovateľa: G. X., I., prechodne bytom V., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, v konaní o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/309 /2012-22 z 28. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/309/2012-22 zo dňa 28. januára 2013 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 03.07.2012 z r u š u j e a v e c v r a c i a odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 03.07.2012, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok. Podľa zistenia krajského súdu je nepochybné, že navrhovateľ nie je invalidný, pretože miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 40 % a nedosahuje tak zákonom stanovenú mieru viac ako 40 %. Krajský súd poukázal na posudkové závery posudkových lekárov, ktoré považuje za dostatočne zdôvodnené a presvedčivé. Z tohto dôvodu rozhodnutie odporkyne ako vecne správne krajský súd potvrdil.

Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku krajského súdu vyslovil pochybnosti o spôsobe stanovenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vzhľadom na svoju dlhodobú práceneschopnosť, stanovenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia podľa kap. V prílohy č. 4, hoci má predpísané používať 2 x barle.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť, lebo na základe odborných lekárskeho nálezov navrhovateľom zdravotný stav nie je zhoršený na úroveň invalidity.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a po oboznámení sa s obsahom spisu a osobitne posudkového spisu jednomyselne dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je dôvodné zmeniť a návrhu navrhovateľa na zrušenie rozhodnutia odporkyne je dôvodné vyhovieť.

Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že posudkové závery vydané posudkovými lekármi v prebiehajúcom konaní o žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok nie sú zhodné, pričom po pôvodnom stanovení miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť o 30 % (posudok zo 14. júna 2012 podľa pol. 5 písm. a) v V. kap. prílohy) bola napokon stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v posudku z 12. decembra 2012 na hraničnú výšku 40 % a to podľa kap. V - pol 6 písm. a) - 30 % a zvýšenie 10 %. Odvolací súd však poukazuje na znenie pol. 6 písm. a) uvedené v aktuálnej prílohe, podľa ktorej je stanovené rozpätie uvažovanej miery poklesu v pol. 6 písm. a) od 40 % do 60 %, preto v posudku vykázaný údaj o 30 % nej miere poklesu vo vzťahu k uvedenej položke považuje za nezrozumiteľný, vyžadujúci náležité zdôvodnenie alebo zmenu. Pokiaľ by bola stanovená percentuálna miera poklesu podľa pol 6 písm. a) čo len na dolnej hranici (40 %), potom so zvýšením, ktorého dôvod, ak je objektívne daný, o 10 %, by viedol k inému záveru o invalidite navrhovateľa.

Odvolací súd postráda v predmetných posudkoch aj zhodnotenie poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť aj so zreteľom na zistenie, uvedené v samotnom posudku z 12.12.2012, že prichádza na vyšetrenie za pomoci dvoch barlí, avšak medicínske zhodnotenie tejto skutočnosti posudok neobsahuje. Posudky nereagujú ani na dlhodobú práceneschopnosť navrhovateľa.

Keďže medicínske zhodnotenie poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ako základnej podmienky pre posúdenie vzniku nároku na invalidný dôchodok považuje odvolací súd na rozdiel od krajského súdu za nedostatočné, zmenil prvostupňový rozsudok s poukazom na § 250ja ods. 3 OSP v spojitosti s § 250l OSP a rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Podľa § 250k ods. 1 v spojitosti s § 250l ods. 2 OSP navrhovateľovi náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, pretože trovy konania z obsahu spisu nevyplývajú a ani si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.